

Das Perfekt und Plusquamperfekt

1) Aktiv

	Indik. Perfekt			Indik. Plusquamperfekt		Konj. Perfekt	Opt. Perfekt	Infinitiv und Partizip Perf.	
Sg. 1.	πε-παίδεν- <u>κα</u>	<u>α</u>	ich habe erzogen	ἐ-πε-παιδεύ-κειν ⁴⁾	<u>ειν</u>	πε-παιδεύ-κω	πε-παιδεύ-κοι-μι	πε-παιδεν-κέ-ναι	<u>έναι</u>
2.	πε-παίδεν-κα-ς	<u>ας</u>		ἐ-πε-παιδεύ-κει-ς ⁴⁾	<u>εις</u>	πε-παιδεύ-κης	πε-παιδεύ-κοι-ς	erzogen haben	
3.	πε-παίδεν-κει(ν)	<u>ε</u>		ἐ-πε-παιδεύ-κει ⁴⁾	<u>ει</u>	usw.	usw.	usw.	πε-παιδεν-κώς, -κότος
Pl. 1.	πε-παιδεύ-κα-μεν	<u>αμεν</u>	ich habe erzogen	ἐ-πε-παιδεύ-κει-μεν ⁵⁾	<u>εμεν</u>	dafür gewöhnlich	dafür gewöhnlich	πε-παιδεν-κνῖα, -κνῖας	<u>νῖα</u>
2.	πε-παιδεύ-κα-τε	<u>ατε</u>		ἐ-πε-παιδεύ-κει-τε ⁵⁾	<u>ετε</u>	πεπαιδενκώς ᾧ,	πεπαιδενκώς εἶην,	πε-παιδεν-κός, -κότος	<u>ός, ότος</u>
3.	πε-παιδεύ-κᾶσι(ν) ³⁾	<u>ασι</u>		ἐ-πε-παιδεύ-κει-σαν ⁵⁾	<u>εσαν</u>	ἦς, ἦ usw.	εἶης, εἶη usw.	erzogen habend	

2) Medium und Passiv

	Indik. Perfekt		Indik. Plusquamperfekt		Konj. Perfekt	Opt. Perfekt	Imperativ Perf.		Inf. und Partizip Perf.	
Sg. 1.	πε-παίδεν-μαι	<u>μαι</u>	ἐ-πε-παιδεύ-μην	<u>μην</u>	πεπαιδεν-μένος ᾧ	πεπαιδεν-μένος εἶην			πε-παιδεῦ-σθαι	<u>σθαι</u>
2.	πε-παίδεν-σαι	<u>σαι</u>	ἐ-πε-παιδεν-σο	<u>σο</u>	πεπαιδεν-μένος ἦς	πεπαιδεν-μένος εἶης	πε-παίδεν-σο	<u>σο</u>		
3.	πε-παίδεν-ται	<u>ται</u>	ἐ-πε-παίδεν-το	<u>το</u>	πεπαιδεν-μένος ἦ	πεπαιδεν-μένος εἶη	πε-παιδεύ-σθω	<u>σθω</u>	πε-παιδεν-μένος	<u>μένος</u>
Pl. 1.	πε-παιδεύ-μεθα	<u>μεθα</u>	ἐ-πε-παιδεύ-μεθα	<u>μεθα</u>	πεπαιδεν-μένοι ᾧμεν	πεπαιδεν-μένοι εἶμεν			πε-παιδεν-μένη	<u>μένη</u>
2.	πε-παίδεν-σθε	<u>σθε</u>	ἐ-πε-παίδεν-σθε	<u>σθε</u>	πεπαιδεν-μένοι ἦτε	πεπαιδεν-μένοι εἶτε	πε-παίδεν-σθε	<u>σθε</u>	πε-παιδεν-μένον	<u>μένον</u>
3.	πε-παίδεν-νται	<u>νται</u>	ἐ-πε-παίδεν-ντο	<u>ντο</u>	πεπαιδεν-μένοι ᾧσι(ν)	πεπαιδεν-μένοι εἶεν	πε-παιδεύ-σθων ⁵⁾	<u>σθων</u>		